

Forslaget om Søværnets Ordning, som jeg skal have den Ære at forelægge om kort Tid. Der er det foreslaaet, at kun en vis Del af Maskintterne rekrutteres fra Maskin-skolen, de andre fra Fyrbøderne og Maskin-arbejderne osv. Saa bliver der hurtigere Forfremmelse, og saa kan man haabe, at det nævnte uheldige Forhold i det mindste vil blive noget bedre.

Trolle: Det er særlig i Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Lemvig (Abberg) fremkom med under sin Om-tale af Fisterhavnen paa Sjællands Vestkyst, at jeg har bedt om Ordet. Det ærede Med-lem var i sit Foredrag stærkt inde paa de af mig omtalte Besejlingsforhold af Thyborøn Kanal. Naaget han indrømmede mig Sag-kundskab som Sømand, vilde han ikke rigtig anerkende Gyldigheden af mine Betragtning-er over for Thyborøn Kanal, da han mente, at jeg her manglede personlig Erfaring. Jeg vil dog gøre gældende, at Brænding er Brænding, hvor det saa er, enten det er ved Thyborøn Kanal eller ved Island, og jeg har haft med Brænding at gøre, jeg har selv mistet en Straalkøl deri, saa jeg ved nok, hvad det vil sige, man siger jo: Brændt Barn styr Ilden! Jeg har Kendskab til Forholdene paa Sjællands Vestkyst og har tillige haft Anledning til at konferere med adskillige af de Folk, baade Kutterfiskere og almindelige Skibsførere, der have besejlet Thyborøn Kanalen, saa det er ikke uden Grund, jeg udtaler mig med en vis Autoritet om Sagen. Jeg skal herom bemærke, at man ganske vist, den første Dag det blæser fra Vest, i Reglen plejer at søge Thyborøn Ka-nal, men naar det har blæst i 2 Dage, er man straks betænkelig. Jeg har talt med adskillige Kutterskipper om Sagen, og de have selv kun med tørbøede Sejl, passeret forbi Thyborøn Kanal og ere gaaede Stagen rundt, fordi de ikke turde holde paa Thyborøn Kanal. Og dette er ogsaa naturligt, thi, som det er gjort gældende af forskellige Medlemmer, er der store Forandringer i Bændforholdene, idet Sandet flytter sig under hver Storm. Man kan ikke heller gøre Regning paa, at Løbet er væsentlig af-pejlet. Løbserne kunne ikke komme ud paa Revlerne og undersøge Løbet, naar der blæser en Storm. Da det jo forandrer sig i Løbet af 2—3 Dages Storm — eller rettere kan forandre sig; thi jeg siger ikke, at det forandrer sig hver Gang — saa stoler man ikke paa disse Besejlingsforhold. De Han-delsstibe, som besejle Thyborøn Kanalen, dreje til Søs, naar der blæser en vestlig Storm, og afvente bedre Forhold, inden de gaa ind

i Kanalen. Det er dog ikke alene for Kutterne, at Forholdene ere vanskelige der oppe, det er navnlig ogsaa Tilfældet for aabne Vaades Bedkommende; det er jo dem, som jævnlig komme galt af Sted. Det er nu saa, at ingen aaben Vaad paa Sjællands Vestkyst vil holde paa Thyborøn Kanalen eller kan holde paa Thyborøn Kanalen under Kuling. Derfor er det, at jeg har tilladt mig at udtale, at man maa fordømme Thybo-røn Kanalen som et Tilflugtssted for Fiskerne. Jeg siger udtrykkelig Tilflugts-sted, thi for at kalde et Sted for et Til-flugtssted mener jeg, man maa kunne søge Tilflugt der under vanskelige Forhold, og det kan man aldeles ikke ved Thyborøn Kanalen, saaledes som Forholdene nu ere. Mit Forslag gaar derfor ud paa, at man først og fremmest afhjælper de Vanskeligheder og Mangler, der ere til Stede for aabne Vaade. Det er en Pligt, Landet har lige over for de Folk, som ligge og bove Livet der. Hvorledes det bedst skal afhjælpes, har jeg forleden Dag antydet, men skal nu kortelig gentage det. Der ligger, som jeg berørte et landløst Stenrev, Bragen, ved Hansholm. Nu maa man vel erindre, at de fleste Vinde, der bringe Skibe i Fare paa Vestkysten, ere vestlige og sydvestlige Vinde, og med de Vinde ville de kunne søge bedre Bænding Ost for Hansholm, og der ville de træffe det Stenrev, Bragen, omkring hvilket de frit kunne bevæge sig. Saa snart der bliver tilstrækkelig belyst paa dette Sted, vil man altsaa kunne henvise dem som en foreløbig Foranstaltning til at søge derhen for at redde Livet. Jeg siger ikke, at der ikke kan staves en lignende Dækning andre Steder, — det vil der selvfølgelig kunne, men med langt større Bekostninger — men der vil altid være den Vanskelighed ved disse Anlæg, at de ikke kunne behandles som Bra-gen, der er en Ø, som de kunne flytte sig omkring. En Møse, der ligger ved Kysten, kan kun staffe Dækning for enkelte Vindret-ninger, de, som bære mod Land, hvorimod et landløst Rev, en Ø, der ligger 3,000 Alen fra Land, kan man flytte sig om efter alle Vindretninger. Et saadant Rev vil altsaa kunne benyttes af Vaade, som blive affaarne fra at søge Land ved Vøken, Lønstrup eller Hansholm. Hvis de ikke kunne søge ind til Landingsstedet, ville de kunne søge Ø under Bragen. Jeg tror altsaa, at dette Sted eg-ner sig fortræffelig til foreløbig at afværge den Fare, der er forbunden med at gaa ud i aabne Vaade om Vinteren paa denne Kyst. Jeg skal derfor, da den ærede Marineminister er til Stede, rette den Henstilling til ham, at dette Farvand under alle Omstændigheder